

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....8:09
מוצאי שבת.....9:36
שיעורים כסדרן
נ"ך.....יחזקאל ח' ט'
בבלי.....שבת קל"ד
ירושלמי.....סוכה ה'
תוספתא.....שקלים ג'
רמב"ם.....מצוות ל"ת רמה-ששה

שעה 9, גליון 43 (457)

פרשת מטות מסעי, כ"ו תמוז, עברכים חודש אב, אבות פרק א', שעת תש"פ לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

חודש אב

מיר גייען יעצט אריין אין חודש אב, א חודש אין וואס מען טרויערט אויפן בית המקדש וואס איז חרוב געווארן, און מען בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל עס שוין צוריק אויפבויען.

דער טרויער איז נישט נאר אויפן חורבן בית המקדש וואס איז חרוב געווארן מיט צוויי טויזנט יאר צוריק, נאר מיר טרויערן אויף אונזער אייגענעם חורבן בית המקדש. דער מח פון איד דארף זיין א בית המקדש, עס דארף שטענדיג טראכטן פונעם אייבערשטן און לעבן מיטן אייבערשטן, און ווען מען פארגעסט פונעם אייבערשטן איז דאס א גרויסע חורבן, און אויף דעם טרויערן מיר און מיר בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן אויפבויען אונזער אייגענע בית המקדש, צו טראכטן שטענדיג פונעם אייבערשטן, צו רעדן צום אייבערשטן און צו לעבן מיטן אייבערשטן.

דאס איז אונזער ארבעט יעצט אין די טעג פון חודש אב, אז מיר זאלן זיך נעמען אין די הענט אריין, און צוריק קומען צום אייבערשטן. ווי אזוי קומט מען צוריק צום אייבערשטן? דאס איז דורך די תורה, ווען א איד מאכט זיך א קביעות צו לערנען יעדן טאג תורה, וועט ער ארויסגיין פון אלע זיינע שלעכטס און זיין שטענדיג דבוק צום אייבערשטן.

דער צירוף פון דעם חודש

דער נאמען פונעם אייבערשטן - דער שם הוי"ה - קען מען אויסשטעלן אויף צוועלף וועגן, און דאס זענען קעגן די צוועלף חדשים, יעדע חודש שיינט אן אנדערע צירוף פונעם שם. אין חודש אב שיינט דער צירוף אויף די וועג - "הוי"ה", וואס דאס איז די ראשי תיבות פונעם פסוק (דברים כ ט) ה'ספת וישמע? שדאל היום הזה נהיית לכם <<<<<<

א גוט ווארט

זכרונם לברכה זאגן (חולין נ"ט), עס איז דא א פליג וואס הייסט "בקא" וואס לעבט אינגאנצן איין טאג, אנטשטאט זיך צו פרייען מיט'ן פאר - קריגן זיי זיך און בלאזן איינער אויפן צווייטן, די נקבה זאגט פאר'ן זכר, "איך האב געזען ווי דו האסט געביסן א מענטש וואס איז געשווימען אין וואסער און דו האסט מיר נישט גערויפן איך זאל אויך האבן בלוט צו עסן, דערפאר גיי איך נישט רעדן מיט דיר פאר זיבן יאר", זיי לעבן קוים איין טאג און זיי קריגן זיך פאר זיבן יאר, איז דא א גרעסערע געלעכטער פון דעם?

אזא פנים האבן די וואס קריגן זיך; מען מיינט אז מען בלייבט דא אויף די וועלט פאר אייביג, בשעת דאס גאנצע לעבן איז אזוי קורץ; בעט איבער דיין ווייב און זיי נישט דערשקאקן ווען זי שרייט, נעם עס נישט צום הארץ.

(עצתו אמונה פרשת פנחס תשי"ט)

א מעשה אויף די פרשה

יכתב משה את מוציאתם למסעיהם על פי ה'

א מענטש דארף וויסן אז יעדע זאך איז אלקות, און אלעס איז דער באשעפער, און ער שיקט מיר רמזים אויף יעדע פרט, איך דארף עס נאר הערן. וואס דאס האט דער בעל שם טוב הקדוש אנוועק געשטעלט א יסוד אין לעבן, אז א מענטש זאל וויסן אז יעדע זאך וואס ער הערט, און ער זעט, זאגט מען אים מוסר.

עס איז באוואוסט די מעשה: עס איז געקומען צום בעל שם טוב הקדוש א גרויסער גאון און ער האט אים געזאגט: "איך האב געהערט אז איר האט א גייעם וועג! און איך וויל אייך פֿרעגן דערויף קשיות, און איך האף אז איר וועט נישט אויף מיר ברוגז זיין". זאגט דער בעל שם טוב הקדוש: "איך בין נישט ברוגז, איר קענט פֿרעגן!"

ער הויבט אן צו פֿרעגן, פון וואו ער נעמט דעם גייעם וועג, האט אים דער בעל שם טוב הקדוש דערציילט: וויאזוי ער איז געבוירן געווארן און אז דער טאטע האט אים איבערגעלאזט צוואה, און געזאגט: ישראליק! זאלסט נישט מורא האבן פון קיינעם, זאלסט וויסן אז דער באשעפער איז דא מיט דיר, ביי דיר, אין דיר, און וואס דו דארפט האבן זאלסטו נאר בעטן דעם באשעפער, און ער וועט דיר אלעס געבן. און אזוי האט ער מיט אים געשוועסט פון איין שמועס צום צווייטן, ביז ער זאגט אים: וועסט זען אז אפילו וואס א גוי זאגט, זאגט דער באשעפער.

פֿלוצלינג קלאפט אריין א גוי א הענדי-מאן און פֿרעגט: איר האט עפעס צו פֿארעכטן? זאגט אים דער בעל שם טוב הקדוש: גיי גיי, ביי מיר איז אלעס פֿארראכטן. אבער וויבאלד יענער וויל פֿארדינען אפאר גראשן לאזט ער נישט נאך און פֿרעגט: אפֿשר ביים טיש איז עפעס צובראכן אדער קאליע געווארן? ענטפֿערט דער בעל שם טוב הקדוש ביי מיין טיש איז אלעס בסדר! פֿרעגט ער: אפֿשר דער בעט דארף מען פֿאררעכטן? ענטפֿערט דער בעל שם טוב הקדוש: מיין בעט איז בסדר. אזוי האט ער געפֿרעגט אויף יעדע זאך פון די שטוב, ביז ער איז אנוועקגעגאנגען, רופט זיך אן דער בעל שם טוב הקדוש, דו זעסט: ער איז מיין מוסר ספר! ער זאגט מיר: אפֿשר מיין טיש איז נישט בסדר אז איך עס חלילה נישט קיין פֿשר'ע זאכן? זאג איך אים: מיין טיש איז בסדר, פֿרעגט ער: אפֿשר ביים בעט טויג נישט? און איך האב אים געענטפֿערט: ביי מיר איז די בעט גוט, און אזוי מיט יעדע זאך.

זאגט דער גאון צום בעל שם טוב הקדוש: אלעס קען איך אננעמען, אבער נישט דאס, אז א גוי זאל מיר זאגן מוסר, און אז ווען דער גוי רעדט, איז ער א שליח פון באשעפער. זאגט אים דער בעל שם טוב הקדוש: "זאג נישט אז דו קענסט דאס נישט אננעמען, זאג אז דו ווילסט דאס נישט אננעמען, וויל; וועסטו קענען!", מיט די ווערטער איז ער אנוועק געגאנגען מיט פעס פון בעל שם טוב הקדוש. אויפן וועג האט ער זיך נאך געארעגט און געגריפט, דאס לערנט מען דא, אז אפילו וואס א גוי זאגט, איז דאס דער באשעפער?! און אז איך האב געזאגט אז דאס קען איך נישט אננעמען, זאגט ער: "דו קענסט יא נאר דו ווילסט נישט".

אזוי פֿארנדיג אינמיטן וועג, האט זיך א וואגן פול מיט פירות איבערגעדרייט, און דער גוי האט נישט געקענט אליין אויפהייבן דעם פֿערד, האט זיך דער גוי געבעטן ביי דעם רב: קומט און העלפט מיר ארויס, זאגט ער אים: איך קען נישט! זאגט אים דער גוי: "זאג נישט דו קענסט נישט, זאג דו ווילסט נישט; וועסט וועלן, וועסטו קענען מיר העלפן אויפהייבן דעם פֿערד!"... ווי נאר ער האט דאס געהערט, איז ער געגאנגען און געזוכט נאך מענטשן און זיי געבעטן לאמיר אים העלפן, און ער איז גלייך צוריק געפארן צום בעל שם טוב הקדוש, פֿדי דאס אים צו פֿארציילן און מודה זיין צו אים, דער בעל שם טוב הקדוש איז אים שוין אנטקעגן געקומען און האט אים געזאגט: האסט זיך שוין אויסגעלערנט אזוי ווי מיינע אנדערע תלמידים? און אז דו ווילסט וועסטו קענען.

(קונטרס עס העט דין גוט)

בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

מכבד זיין די עלטערן אן קיין תירוצים

בעזרת ה' תתברך

יום ד' פרשת פנחס, ט"ז תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריוו. כיבוד אב ואם איז זייער הארב; א שאר מען לערנט נישט מיט קינדער איבער די הארבקייט פון כיבוד אב ואם, אז זיי זאלן זיין געווארנט צו מכבד זיין טאטע און מאמע.

מענטשן זענען זייער צעמישט, מען ווייסט נישט וואס איז יא כיבוד אב ואם און וואס איז נישט כיבוד אב ואם; פון איין זייט דארף מען זיי מכבד זיין, רעדן שייין און חס ושלום נישט ענטפערן מיט חוצפה. זאל זיין וואס זאל זיין, אפילו די עלטערן זענען נישט געזונט און נישט נארמאל - דארף מען רעדן צו זיי מיט דרך ארץ, אבער פון די אנדערע זייט דארף מען נישט און מען טאר נישט לאזן אז נישט געזונטע עלטערן זאלן צעברעכן די שטוב.

איר זאלט רופן אייער מאמע, רעדן שייין צו איר און איר דערציילן פון די אייניקלעך; אויך זאלט איר זארגן פאר איר זי זאל האבן עסן און אלע לעבנס געברויכן.

אפילו זי האט אייך וויי געטון אין אייערע יונגע יארן, און איך פארשטיי אז די ווייטאג איז זייער גרויס ווען מען דערמאנט זיך וואס מען איז אריבער; די בזיונות און דרוק וכו' - מיט דעם אלעם דארפט איר וויסן אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און דאס וואס איז אריבער אויף אייך איז נאר געווען לטובה, אז איר זאלט היינט שטיין דארט וואו איר שטייט.

אז איר וועט גוט קוקן וועט איר זען אז דיקא די אלע איבערגייכעצער - דאס האט געברענגט דערצו אז איר זאלט וויסן פון הייליגן רבי'ן; ווען איר וואלט ווען נישט אריבער אלע אייערע שוועריקייטן וואלט איר נישט גענומען דעם רבי'ן פאר אייער לעבן, קומט אויס אז נאר ווייל עס איז אריבער אויף אייך א שווערע לעבן האט דאס אייך געברענגט צום גן עדן, דארפט איר נאר דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלעס ביז אהער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צאתו אמונה פרשת פנחס תש"פ)

לה' אלקיך - אידישע קינדער הערטס צו, דעם היינטיגן טאג זענט איר געווארן א פאלק צום אייבערשטן. פארוואס פונקט דער שם פון דעם פסוק, שיינט אין דעם חודש אב? און מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, עס איז אנגענומען ביי אידן אז ווען מען וויל זאגן דעם שם - דער נאמען פונעם אייבערשטן, אבער מען טאר דאך נישט ארויס זאגן דעם שם, זאגט מען עס אויף די וועג ווי אזוי עס שיינט אין חודש אב "דעם שם הוה". פארוואס פונקט אויף דעם וועג?

מותר"ש איז דאס מסביר לויט ווי די גמרא זאגט (ברכות ט"ג:) אז פון דעם אויבנדערמאנטן פסוק, הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלקיך, לערנט מען ארויס פיר זאכן, און די פיר זאכן זענען די סודות ווי אזוי א איד קען זיך גרינגערהייט צוריק קערן צום אייבערשטן, און דערפאר איז עס טאקע פאסיג פאר נעצט אין חודש אב ווען יעדער וויל צוריק אויפבויען זיין אייגענע בית המקדש, און אויך איז עס וויכטיג פאר יעדן איד אין יעדן מצב, און דערפאר איז מען צוגעוואוינט צו זאגן דעם שם אויף דעם וועג.

יעדן טאג פון ניי

די ערשטע זאך לערנט די גמרא ארויס פון דעם פסוק, "היום הזה" נהיית לעם לה' אלקיך, אז יעדן טאג דארף א מענטש טראכטן אז היינט האט דער אייבערשטער געגעבן די תורה פאר די אידן צום ערשטן מאל. דאס איז די ערשטע און וויכטיקסטע זאך וואס א איד דארף וויסן ווען ער וויל צוריק קומען צום אייבערשטן, אז מען טאר נישט טראכטן וואס עס איז געווען נעכטן, עס איז נישט קיין חילוק וואס מען האט געטוהן ביז נעצט, קען מען יעדן טאג צוריק קומען און אנהייבן פון ניי צו דינען דעם אייבערשטן, אזוי ווי דער אייבערשטער וואלט היינט געגעבן די ערשטע מאל די תורה פאר די אידן.

אזוי אויך טאר מען נישט טראכטן וואס עס וועט זיין מארגן, "איך וועל היינט אנהייבן צו לערנען תורה, אבער ווער זאגט אז מארגן וועט עס נאך אנהאלטן?", עס איז נישט קיין חילוק וואס עס גייט זיין מארגן, יעדן טאג דארף א איד פרובירן אריינצוכאפן צו לערנען תורה, און די תורה וועט הייליגן און רייניגן דעם מענטש, און אים צוריק ברענגן צום אייבערשטן.

אן אנדערע פתה

ווען א איד וויל אבער אנהויבן צו לערנען, קומט אים גלייך אריין אין קאפ "ווער בין איך צו קענען לערנען תורה? עס איז טאקע דא גרויסע לומדים, אידן וואס געבן זיך אוועק זייער לעבן און זיצן און הארעווען און זענען מצליח אין די תורה, איך קום דאך אבער נישט צו צו זייער שפיץ פינגער, ווי קען איך זיך פארגלייכן צו זיי? ווי אזוי קען איך אויך זוכה זיין צו לערנען?"

אויף דעם קומט די צווייטע זאך וואס די גמרא לערנט ארויס פון דעם פסוק, "הסכת ושמע ישראל היום וכו' - עשו פתות פתות ועסקו בתורה" - ביים לערנען תורה איז דא אסאך פתות, עס זענען טאקע דא אידן וואס קענען זיך אריינלייגן אין תורה, און לערנען מיט א גרויסע עיון און מיט פלפולים; אויב אבער ביזטו פון אן אנדערע פתה, דו קענסט נישט לערנען אזוי בעיון, דארפסטו נישט קוקן אויף יענעם, ווייל נענער גייט אין אן אנדערע פתה. דער רבי זאגט (שיחות ה"ו סימן י"ח) אז מען קען לערנען תורה אפילו מען פארשטייט נישט בכלל וואס מען זאגט, און אפילו מען געדענקט גארנישט, בלויז מיטן זאגן די ווערטער איז מען מקיים די מצוה פון לימוד התורה, און דאס רייניגט דעם מענטש און ברענגט אים צוריק צום אייבערשטן.

איך בין צובראכן

אויב א מענטש וועט זאגן, "איך וויל טאקע לערנען תורה, אבער איך בין אזוי צובראכן און צוהאקט פון די צרות און יסורים וואס איך גיי דורך, אז איך קען זיך פשוט נישט צוזאם נעמען און לערנען תורה". אויף דעם קומט די דריטע זאך וואס די חז"ל לערנען ארויס פון דעם פסוק, "הסכת ושמע ישראל - פתותו עצמכם על דברי תורה, שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה" - די תורה וואס א מענטש לערנט ווען עס איז אים שווער, ווען ער איז געדריקט, דאס האלט זיך ביים מענטש, און דערפאר דוקא דעמאלט ווען א מענטש האט צרות איז זיין איינציגסטע עצה צו אנטלויפן צו די תורה. אין תנא דבי אליהו שטייט (פרק ו') אז ווען א מענטש זעהט אז עס קומט אויף אים צרות און יסורים, זאל ער לויפן צו די תורה, און דעמאלט וועלן אלע יסורים אוועק גיין פון אים.

איך פארשטיי נישט קיין ווארט

אפילו ווען א מענטש פארשטייט נישט קיין איין ווארט וואס ער לערנט, ער צוברעכט זיך די ציין קוים ארויס צו זאגן די ווערטער, אויף דעם קומט די פערטע זאך וואס מען לערנט ארויס פון דעם פסוק, "הסכת ושמע ישראל - הס נאחר כף כתת, דאמר רבא לעולם ילמד אדם תורה ואחר כף יהגה" - א מענטש דארף קודם זאגן אסאך תורה, אפילו ער פארשטייט גארנישט. ווען א מענטש זאגט אסאך תורה, וועט זיך זיין מח צום סוף געפענען, און ער וועט פארשטיין און קענען די גאנצע תורה וואס ער האט געלערנט.

קומט אויס אז פון דעם פסוק הסכת ושמע ישראל היום, וואס פון דא קומט ארויס דער שם וואס שיינט אין דעם חודש אב, פון דעם פסוק קומט ארויס א געוואלדיגע חיזוק פאר יעדן איד, אז מען דארף זיך שטענדיג באגייען צו לערנען תורה און אפילו מען פארשטייט נישט זאל מען אויך לערנען, און אפילו ווען מען האט צרות איז אויך נאר די איינציגע עצה צו אנטלויפן צו די תורה.

די אלע למודים איז זייער וויכטיג צו געדענקן יעצט ווען עס קומט שוין דער חודש אב, ווייל דורך די תורה באקומט א מענטש שכל און ער ווערט צוגעבינדן צום אייבערשטן, און מיט דעם פארעכט ער זיין אייגענע חורבן בית המקדש, ער בויפט אויף אין זיין מח דעם בית המקדש, דורך דעם וואס ער בינד צו זיין מח צום אייבערשטן דורך די תורה.

דערפאר איז אנגענומען ביי אידן צו זאגן דעם שם אויף די וועג "שם הוה", ווייל די חיזוק וואס קומט ארויס פון דעם פסוק קען צונויף קומען פאר יעדן איד שטענדיג.

מילכיגס אין די ניין טעג

אין די ספרים הקדושים ווערט געברענגט טעמים פארוואס אידן פירן זיך צו עסן מילכיגס אין די ניין טעג פון ראש חודש אב ביז תשעה באב (עין ספ"ח זרע קודש פ' בלק ופ' דברים), אבער מיט דעם קען מען דאס זייער גוט פארשטיין, ווייל נעצט אין דעם חודש איז די ריכטיגע צייט זיך צו נעמען לערנען תורה, קומט אויס אז די טעג זענען ממש אזוי ווי דער יום טוב שבועות וואס דעמאלט עסט מען אויך מילכיגס.

ווען א איד וועט אויסנוצן די טעג פון חודש אב צו מאכן א נייע התחלה צו לערנען תורה. און אפילו ווען עס קומט אים אן זייער שווער, זאל ער כאטש זאגן די ווערטער פון תורה. וועט אים דער אייבערשטער העלפן אז די תורה וועט שוין בלייבן אין אים אויך אויף א גאנץ יאר, ער וועט באקומען די כח און חשק ווייטער צו לערנען תורה א גאנץ יאר.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה אויסצונוצן די טעג ווי עס דארף צו זיין.

(שיחות מותר"ש ערך חודש מנחם-אב)

לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (עב)

אין קורצן פון פריער: די שיה אויף וואס דער הייליגער רבי איז פארקאפט קומט אן אין די נאכט פון בדיקת חמץ צום שטאט ראדיש, וואו ס'געפונט זיך א אידישע קהלה, דער אייבערשטער העלפט אז דער קאפיטאן נעמט מיט ר' יצחק אין שטאט אריין, און ער טרעפט זיך דארט מיט א חכם.

דער חכם האט אים געזאגט, "מיר האבן שוין גערעדט מיט'ן קאפיטאן און מיר האבן אים שוין אפגעהאלטן אז ער זאל אייך מוזן ארויסלאזן פון זיין שיה. געלט וועט אים טאקע דארפן געבן וויפיל ער וויל, אבער געלויבט איז דער אייבערשטער אז ער האט אים געראטעוועט, אז ער האט צעמישט דעם קאפיטאן ער זאל דיר לאזן אריין אין שטאט. דער קאפיטאן איז א פאוואוסטער גזלן, זייער א שלעכטער מענטש, ער שרייבט זיך אונטער אז ער שטאמט פון די פינף קעניגן פון פלשתיים. יעצט איז אבער נישט די צייט צו הערן מעשיות. קום, לאמיר דיך נעמען צום שערער, זיך אפצושערן לכבוד יום טוב."

און אזוי איז טאקע געווען, מ'האט אים גלייך געפירט צום שערער, וואו ער האט זיך געשוירן און אויף זיך אפגעבארן לכבוד יום טוב, און מ'האט אים געגעבן קאנוע צו שרייבען.

דער חכם האט אים אפגעפונען, "ווער איז דער צווייטער איד אויפ'ן שיה?" האט ר' יצחק צוריקגעפונען, "איר האט שוין געהערט פון הייליגן בעל שם טוב זי"ע?", האט ער געענפערט אז נא, ווייל די ספרים פון הייליגן תולדות יעקב יוסף האט זיך דארט געפונען, האט ר' יצחק אים געזאגט, "ער איז אן אייניקל פון הייליגן בעל שם טוב זי"ע, און אויף אן אייניקל פון הרה"ק רבי נחמן הירידענער זי"ע, און ער אליין איז אויף א גרויסער חכם, אזוי ווי איר וועט שוין אליין זען."

דער חכם איז געווען זייער פרייליך דאס צו הערן, ער האט געזאגט אז אפילו אויסצולייזן פשוטע אידן איז אויף גאר א גרויסע מצוה, נאכדערצו אז דער אייבערשטער האט אים אויטערנעשליקט אזא זכות צו קענען אויסלייזן אזא גרויסער מענטש וואס איז נאך אויף אן אייניקל פון גרויסע צדיקים.

דער חכם האט זיך געזאגט צו קענען גיין צום שיה אפנעמען דעם הייליגן רבי'ן, אינצווישן האט אבער אויסגעבראכן א געשעלעג צווישן די אראבער, ס'איז געגאנגען אזוי ווייט אז זיי האבן אנגעהויבן זיך הרגענען איינער דעם צווייטן, ס'זענען געווען דארט פילע געהרג'טע. ווען זיי האבן געהערט איבער דעם, איז דער חכם גלייך אנטלאפן מיט אלע מענטשן אריין אין זיין הויף, זיי האבן אויף מיטגענומען דארטן ר' יצחק, און זיי זענען געבליבן דארט איינגעשפארט פאר עטליכע שעה, און דערנאך האבן זיי שוין נישט געקענט גיין צום שיה ווייל די נאכט איז שוין צוגעפאלן.

דער חכם האט אבער געזאגט פאר ר' יצחק, "זאלסט וויסן אז נאך פון מיינע פרייע יונגע יארן דין איך שוין דעם אייבערשטן מיט תורה און עבודה, מיט מצות און מעשים טובים, און מסתמא וועל איך באקומען פאר דעם שחר, דאס איז אויסער מיין חלק אין עולם הבא וואס איך האב אזוי ווי געדער איד; דאס אלעס לייג איך אהין ביי דיר אלס משכון, אז אויב חס ושלום וועל איך זיך נישט אריינלייגן מיט'ן גאנצן כח און זיך אנשטרענגען אייך ארויסצוגעמען, זאל איך דאס אלעס פארלייזן. איך מיינ נישט זיך גרויסצוהאלטן, איך וויל נאר די זאלסט מיר גלויבן אז איך לאז אייך נישט אויף הפקר חס ושלום, נאר ס'איז פשוט נישטא מער קיין צייט היינט צו טון אין דעם. דעריבער זאלסטו יעצט מיטגעמען מצות, סיי מצה שמוחה און סיי נאך מצות אויב איר וועט וועלן עסן, און אויך די בעסטע וויין, און גרינצייג, און אזוי ווייטער אלעס וואס מ'דארף האבן צום סדר."

ר' יצחק האט זיך דאן ארויסגעלאזט צוריק צום שיה, <<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי קען איך זיך צוריק אויפפרישן אזוי ווי אמאל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, איר האט נישט קיין אונגון וויפיל איר זענט מחנה מיט איינער געוואלדיגע שיעורים, דער אייבערשטער זאל אייך געבן ווייטער פח אנצוגיין.

איר בין אן אכצן יעריגער בחור, אלס יונגער בחור אין ישיבה קטנה, און אויף א יאר צוויי שפעטער, האב איך זייער פלייסיג געלערנט, איך האב זייער מצליח געווען אין ישיבה, איך בין אויפגעשטאנען יעדן טאג פרי, געלאפן אין מקוה, געדאווענט און געלערנט, ס'איז געווען א מחנה. אבער אין די לעצטע יאר צוויי איז מיר געווארן זייער שווער, איך האב נישט קיין געדולד מער צו לערנען, איך באקום קאפ ווייטאג פון לערנען, און איך בין געווארן היבש נאכגעלאזט. דאס איז אויסער די שוועריקייטן וואס גייט אריבער אויף יעדן איינעם וואס איז א בחור, ווי אויף האב איך שוועריקייטן אין די משפחה מיט מיינע געשוויסטער, איך האב איין שוועסטער וואס איז ליידער זייער שטארק געפאלן, זי איז אריינגעפאלן אין דראגס און אין שלעכטע זאכן, און דאס מאכט זייער שווער דער מצב אין שטוב, איך ווייס נישט ווי אזוי איך דארף זיך פירן מיט איר.

אויסער דעם איז מיר זייער שווער יעדעס מאל פאר ס'קומט א יום טוב. לעצטנס איז געווען דעם יום טוב שבועות, און איך האב אזוי מורא געהאט וואס ס'וועט זיין די גאנצע נאכט פון שבועות. באלד קומט שוין די הייליגע טעג, און איך קען אפילו נישט טראכטן ווי אזוי איך וועל דורכמאכן די לאנגע תפלות. איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען העלפן און מחזק זיין.

א גרויסן יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת פנחס, ט"ו תמוז, שנת תש"פ לפקט קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

איר האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה האט געהאט א תלמיד רבי שאול מטעפליק זכרוננו לברכה, ער איז געווען א גרויסער עובד ה', ער האט געדאווענט און געלערנט מיט א געוואלדיגע ברען; ממש אזוי ווי דו שרייבסט, ווי עס פלעגט זיין ביי דיר - אויפגעשטאנען פרי, געלאפן אין מקוה, געדאווענט און געלערנט. איינמאל איז רבי נתן געווען אין טעפליק און צוזעענדיג זיינע עבודות, ווי ער דינט דעם אייבערשטן מיט אזא התלהבות, האט אים רבי נתן געזאגט: "שאויל שאול, איך האב פון דיר נאך נישט קיין הנאה; ווען איך וועל זען ווי דו פאלסט אראפ און דו הייבסט זיך צוריק אויף און דו דינסט ווייטער דעם אייבערשטן, דעמאלט וועל איך הנאה האבן פון דיר."

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן 1): "כשרוצה אדם לילך בדרך התשובה, ווער עס וויל תשובה טון, 'צריך להיות בקי בהלכה', דארף וויסן אז נישט אלץ גייט מען אויף ארויף, מען דארף זיין באקאנט ווי אזוי צו גיין מער און מער און מען דארף זיין באקאנט ווי אזוי מען גייט אויף צוריק; דער רבי רופט דאס אן "בקי בצוא, בקי בשוב". ווייל אויב מען ווייסט נאר פון איין וועג, מען ערווארט צו גיין העכער און העכער, נאכדעם ווען מען זעט אז מען גייט נישט העכער און העכער ווערט מען צעפאלן. דעריבער זאלסטו זיך שטארקן בעבודת השם, דו זאלסט ווייטער דינען דעם אייבערשטן לויט זיינע פוחות וואס דו האסט; זיי מקפיד צו דאווענען די דריי תפילות יעדן טאג און זיי זיך קובע צו לערנען אביסל תורה. מאך זיך א שיעור אין חומש רש"י מיט'ן מרגום - יעדן טאג אביסל, נאכדעם זאלסטו לערנען אביסל משניות און גמרא, לערן ווי אזוי עס גייט, אז דו פארשטייט איז גוט און אז דו פארשטייט נישט, דו קענסט זיך נישט מצמצם זיין ביין מוח מחשבה צוליב די אלע שוועריקייטן וואס גייען אריבער אויף דיר - זאלסטו זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, וועט דער אייבערשטער האבן גרויס תענוג און פרייד פון דיר. אזוי ווי רבי נתן האט געזאגט פאר זיין תלמיד: "ווען איך וועל זען ווי עס גייט איבער און דו וועסט זיין שטארק, דעמאלט וועל איך הנאה האבן פון דיר."

בנוגע דיין אנגעצויגנדייט וואס דו האסט פון ימים טובים; טו וואס דער רבי פלעגט טון. דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן 2): "ודרבי, כשבא היום אני מוסר כל התנועות שלי, ושל בני, והתלויים בי - על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וזה טוב מאד", איך פיר זיך אז יעדן טאג געב איך איבער פאר'ן אייבערשטן דעם גאנצן טאג און אלעס וואס איך דארף ערלעדיגן - סיי פון מיר און סיי פון מיינע קינדער, אז דער אייבערשטער זאל טון ווי אזוי ער פארשטייט.

"וכן כשמגיע שבת או יום טוב, אזוי אויף - זאגט דער רבי - ווען עס קומט שבת און יום טוב, 'אני אני מוסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות של אותו השבת או היום טוב להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך', געב איך זיך אינגאנצן איבער פאר'ן אייבערשטן, 'ו'אזי, איך שמתנהג באותו השבת ויום טוב, שוב אינו חשוב וחושש כלל שמה לא יצא ידי חובה בהנהגת קדשת אותו היום, מאחר שכבר מסר הכל להשם יתברך, וסמך עליו יתברך לבד', אזוי בין איך רואיג און פרייליך ווי אזוי דער שבת און יום טוב פירט זיך, איך דארף נישט איבער טראכטן און איבער קלענען צי איך האב גוט געטון צי נישט.

איך געט דיר נאכמאל, שטארק זיך און ווער נישט צעפאלן; זיך נישט צו נאכמאכן דינע אלטע צייטן, דין דעם אייבערשטן לויט די יעצטיגע מצב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים. (עצמו אמונה פרשת פנחס תש"פ)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים, אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצמו אמונה". צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט # 3 718-387-2691

BreslevCenter.com/lansvers

וואו דער רבי איז דאָרט געבליבן אליין.

רצה

ווען ער איז אנגעקומען צום שף, וואס איז געשטאנען ווייט פון שטאט, גלייך ווען דער רבי האט געהערט זיין קול איז ער געווארן זייער פרייליך, ער איז געלאפן צו אים און געזאגט, "ברוך ה' אז איך זע דך א לעבעדיגער, איך האב שוין מורא געהאט אז זיי האבן דך אריינגעווארפן אין ים אריין, און אפשיד וועט מען מיך אויף אריינברענגן. איך דאנק דעם אייבערשטן וואס האט מיר געגעבן די כוחות אויסצוהאלטן, ווייל איך האב שוין נישט געקענט מער ווארטן ביז דו קומסט צוריק, איך האב מורא געהאט אז איך וועל שטארבן נאך איידער דו וועסט דא אנקומען."

ווייל די פילע שעות וואס דער רבי איז געבליבן אליין אויפ'ן שף, נאכ'ן זיך שייךן מיט ר' יצחק, האט ער ממש נישט אויסגעהאלטן צו ווארטן ביז ער קומט צוריק, ער האט געווארט ממש בכליון עינים אז ער זאל שוין צוריק קומען.

רצה

פסח ביינאכט האבן זיי געדאווענט מעריב, זיי האבן אפגעראכטן א סדר ווי עס דארף צו זיין, זיי האבן געגעסן און געטרינקען, און ר' יצחק האט דערצייילט פאר'ן רבי'ן אלעס וואס איז אריבערגעגאנגען אויף אים אין שטאט, און וואס דער חכם האט צוגעזאגט אז ער וועט טון אלעס אויף דער וועלט זיי צו ראטעווען, און דער רבי איז געווען זייער פרייליך.

רצה

דער ערשטער טאג פסח, וואס איז אויסגעפאלן אום שבת קודש, איז געקומען א באפעל אז מ'זאל ציפירן די שוף צום שטאט, און עס צובינדען צום פארט.

רצה

די צווייטע נאכט פסח האבן זיי אויף אפגעראכטן דעם סדר אויפ'ן שף.

רצה

זונטאג, דער צווייטער טאג פסח, איז ר' יצחק אריינגעגאנגען אין שטאט צו גיין דארט אין שול וואווען. נאכ'ן וואווען האט דער חכם אים געלאדענט צו קומען עסן ביי אים, ער איז טאקע אהינגעגאנגען עסן די סעודה, און זיי האבן געגעסן און געטרינקען.

ביי די סעודה האט דער חכם געזאגט תורה, סיי זיינע אייגענע חידושים, און אויך פון אנדערע צדיקים, ווי אויך פון צדיקים פון אינווערע לענדער, און ער האט געבעטן ר' יצחק ער זאל אים איבערזאגן תורה פון רבי'ן, און ער האט טאקע עפעס נאכגעזאגט, און דער חכם האט זייער הנאה געהאט און געזאגט, "שישו בגי מעי וכו'". נאך די סעודה איז ר' יצחק צוריק געגאנגען צום שף, דער גבאי איז אים נאכגעגאנגען און האט געטראגן גוטע מאכלים פאר'ן רבי'ן.

ווען ר' יצחק איז אנגעקומען צום שף, האט ער אויסגעזען זייער טרויעריג און צוגעלייגט, ווען דער רבי האט דאס געזען האט זיך אים געזאכט אז ס'מוז זיין אז עפעס האט פאסירט אז די מעשה האט זיך איבערגעברייט און ס'וועט נישט זיין גוט, ער האט געהאט אסאך צער פון דעם און ער האט גארנישט געקענט עסן.

דער אמת איז אבער געווען אז דער חכם האט געווינגען ר' יצחק צו טרינקען אסאך וויין, און ער איז געווארן שיכור, און דערפאר האט זיין פנים אויסגעזען טרויעריג. דער רבי האט אים געפרעגט וואס גייט פאר, ער האט אבער גארנישט געענטפערט נאר ער האט זיך אנאפגעלייגט שלאפן פאר עטליכע שעה.

ווען ער האט זיך פרוועקט האט ער געזאגט פאר'ן רבי'ן מיט א שמייכל, "איר האט נישט געוואוסט אז זיי האבן מיר האבן אנגעשיכורט, ער האט מיר געמאכט טרינקען צופיל וויין, ווייל ער איז געווען אזוי פרייליך". ער האט דערצייילט פאר'ן רבי'ן ווי אזוי די סעודה איז געווען, אלע וואס דער חכם האט געטון, און דער רבי איז געווארן פרייליך און האט דאן געגעסן די סעודה.

פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "פילת הצדיק"

הפצת הגליון נתנדב ע"י מו"ה נחמן נתן קרויס הי"ו

צו לויבן און דאנקען דעם אייבערשטן אויף די גרויסע ניסים אז ער איז געראטעוועט געווארן ממות לחיים. דער אייבערשטער זאל העלפן ער זאל שטענדיג האבן נאר גוטס אין לעבן.

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק פרישער חתן אין ישיבה

די בחורים זענען זייער פרייליך צו א פרישער חתן די וואך אין ישיבה. הבה"ח שמעון ב"ר שאול חיים איינהארן הי"ו איז א חתן געווארן למול טוב עב"ג בת מו"ה משה ארי' שניטצלער הי"ו. מוהרא"ש האט צוגעזאגט און געהייסן דאס אויסקריצן אויף זיין מצבה, אז ווער ס'וועט אויסזאגן גאנץ תהלים ביי זיין קבר, וועט ער זיך משה'ל זיין מיט אלע כוחות אים צו ברענגען זיין שידוך. דער חתן האט זוכה געווען צו זיין ביים ציון הקדוש פון מוהרא"ש אין יבנאל, ווי אויך האט ער די פארזאמלענע יאר געענדיגט פערציג מאל מסכת תענית פון חמשה עשר באב ביז ראש השנה, אזוי ווי מוהרא"ש האט געזאגט פאר די בחורים אז ווער ס'וועט דאס טון, וועט זוכה זיין צו טרעפן זיין שידוך.

דער חשובער חתן איז ברייט באקאנט מיט זיין התמדת התורה, מדות טובות און יראת שמים. אויסער דעם וואס ער האט גאר אסאך צוגעלייגט א פלייצע אין ישיבה ארויסצוהעלפן מיט אלעס וואס פעלט נאר אויס. דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד מיט דורות ישרים ומבורכים. שמה תשמח רעים האהובים!

מיר וועלן א"ה זיין ראש השנה אין אומאן

די וואך איז פארגעקומען א זיצונג פון רעגירונגס באאמטע אין אוקריינע איבער די היי עריניגע קיבוץ ראש השנה אין אומאן.

דאס האט געברענגט זארג ביי פילע אידן אז מ'וועט נישט קענען פארן דאס יאר אויף אומאן חס ושלום. דער אייבערשטער האט אבער געהאלפן אז מ'האט דארט בכלל נישט גערעדט איבער גענעליך אפשטעלן דאס קומען קיין אומאן, זיי האבן נאר אויסגעשמועסט אויב מ'זאל עטוואס באגרעניצן דאס קומען פון ארץ ישראל קיין אוקריינע, צוליב די ווירוס, און למעשה איז נישט ארויסגעקומען קיין שום החלטה פון די אסיפה, ווי אויך האט מען בכלל נישט גערעדט איבער'ן קומען פון אנדערע לענדער קיין אומאן.

אידן זענען ווייטער מתפלל אז מיר זאלן זוכה זיין אויך דאס יאר צו זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה און קיין שום שטער, און מיר זאלן פועל'ן א גוט געבענטשט יאר.

וכל באי עולם עוברין לפניך כבני מרוץ!

פרישע מחזור אין לימוד הרמב"ם

יעצט האט מען אנגעהויבן א פרישער מחזור אין ספר היד ההזקה פון הייליגן רמב"ם, מילערנט יעדן טאג איין פרק, און מענדיגט א"ה אין 3 יאר. לכבוד דעם נייעם מחזור האט דער ראש ישיבה שליט"א אנגעהויבן פארלערנען דעם טעגליכן שיעור יעדן טאג, מ'קען עס הערן אויף "קול ברסלב", דורכ'ן דרוקן 1 פאר אידיש, 2 פאר שיעורים פון ראש ישיבה שליט"א, און 11 פאר די שיעור אין רמב"ם. דער הייליגער רבי האט געוואלט אז יעדער איד זאל זוכה זיין דורכצוגיין כל התורה כולה, אז מ'מאכט זיך א סדר צו לערנען יעדן טאג אביסל, קען יעדער זוכה זיין דערצו. מומשה ועד משה לא קם כמשה!

אומאן ראש השנה!

אלע אייערע געברויכן פאר אומאן

עירליין טיקעטס; טרעוול אינשורענס; און נאך

~ בעסטע פרייזן און שנעלסטע סערוויס ~

אייער פריינד אלי קנאלל **Plan it Rite** 718-506-4341 Travel the right way

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעיה'ע עס צו שיקן צו אייך אחיים.

ש'כח ש'כח

קיינער איז מיר גארנישט שולדיג, קיינער קומט מיר גארנישט. אויב איינער העלפט מיר יא, קומט זיך אים נאר א ש'כח ש'כח. הערט א רייכע שיעור אין דעם נושא:

קול ברסלב 212-444-9191 1, 2, 1, 6, 2, 48

סימן טוב ומזל טוב

הבה"ח שמעון איינהארן נ"ו צו זיין שידוך שליסן למול טוב עב"ג

מו"ה מעכל ראזענפעלד הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com